

med tvivlen og bekymringen, får svaret på testen og er uforstående: Hvorfor lige mig, hvorfor lige nu? Kunne jeg have gjort nogen ting anderledes, kunne det her have været forebygget, og hvad nu? Hvad kan jeg forholde mig til? Skal jeg leve, eller skal jeg dø, og på hvilke vilkår? Sat på spidsen er det jo dét, sundhedspolitik drejer sig om: om os selv og om dem, vi elsker og er tæt på i den somme tider sværeste situation, vi kan stå i som mennesker.

Socialdemokraterne ser det som vores opgave at varetage patienternes og de pårørendes interesser i den svære situation, det er, når sygdom rammer vore nære. Vi ser det også som vores opgave at søge at forebygge, at man kommer i den situation, det er at være ramt af en livstruende sygdom eller bare en sygdom, der nedsætter ens livskvalitet betragteligt. Men det handler også om at fremme livskvaliteten hos danskerne generelt ved fremme af sundhed frem for kun sygdomsforebyggelse, som jeg synes, vi har en tendens til at tale meget om, når vi taler om folkesundhed og folkesygdomme. Vi glemmer ofte noget, der i virkeligheden er ganske basalt, nemlig at et godt helbred er afgørende for, at man også har det godt med sig selv og sine omgivelser. Det handler ikke bare om flere leveår, det handler også om bedre liv i årene, uanset om man er ung eller gammel, og uanset hvilken baggrund man kommer fra.

Derfor skal forebyggelse og fremme af sundhed efter Socialdemokraternes opfattelse altid stå centralt i den danske sundhedspolitik. Oplysning og eventuel økonomisk støtte til at forebygge en livsstilssygdom, som f.eks. stress eller lungekræft, og holde sig ved godt helbred, uanset om man lige har lagt smørgerne på hylden – sådanne tilbud skal til stadighed udbygges og udvikles.

Selv om det kan lyde som pral, kan jeg altså ikke lade være med at sige, at for første gang i 20 år fik danskerne rent faktisk flere år at leve i, mens der var en socialdemokratisk ledet regering. Det siger jeg selvfølgelig med et glimt i øjet, for jeg ved godt, at det tager lang tid at komme dertil; det gør man ikke på kun 8 år. Men jeg synes, det med al tydelighed viser, at det faktisk nytter at sætte folkesundhed på dagsordenen og investere i forebyggelse af sygdomme og fremme af helbred og dermed livskvalitet.

Vi ved godt, at vi skal motionere, spise sundt, drikke lidt mindre alkohol og holde op med at ryge; mange af os forsøger også, nogle af os end-

da med succes, mens andre lige skal have en hjælpende hånd. Her har Sund By-butikinitiativerne ofte vist sig at være den hjælpende hånd, der kan gøre, at folk kommer i gang.

Men hvad med børnene og de unge? Når det gælder den næste generation, går udviklingen lige nu i den forkerte retning. Andelen af unge danskere, der ryger, er jo faktisk vokset i løbet af 1990'erne. Det seneste konkrete tiltag har været rygeforbud på de danske folkeskoler, men det bliver desværre ikke helt overholdt overalt, er det klare indtryk, man får.

Det er klart, at de unge er mere optaget af deres liv her og nu end af sygdomme, de måske risikerer at få i en fjern fremtid, og det er jo svært at se 20 år ud i fremtiden, når man er 15 år. Noget må der til, og det er så her, folkesundhedsprogrammet kommer ind i billedet. Det er i dette program og dets efterfølger, samfundet understikker pejlemærkerne for, hvorledes man rækker en hånd ud til os danskere, så vi kan tage os lidt sammen.

Det glæder mig, at man har lavet en opdatering af folkesundhedsprogrammet, men jeg mener, at vi skal være meget mere konkrete. Partnerskaber er ikke nok, hvis man ikke i det mindste kommer med nogle bud på, hvor partnerskaberne med fordel kunne inddrages på nuværende tidspunkt.

Kl. 11.10

Andelen af den danske befolkning, som har stillesiddende arbejde, vokser og vokser, og Socialdemokratiet vil senere i dag komme med et forslag til, hvordan man kan hjælpe folk med overvægt, der ønsker at komme af med kiloene, ved at give et tilskud til diætister. Men det er klart, som sundhedsministeren sagde, at meget af sundhedsproblematikken ligger også uden for sundhedsområdet. Bedre cykelstier, så folk bevæger sig mere, måske forsøg med at lægge parkeringspladserne længere væk fra arbejdspladserne – det har jeg hørt at man gør i Holland – fokus på, om vi er fysisk aktive i dagligdagen, bedre kost til børnene i skolerne og overvejelser om, hvordan vi får idrætspolitikken helt ud på ungdomsuddannelser, folkeskoler og arbejdspladser og til de ældre.

Socialdemokraterne vil gerne være med til at finde nye ideer til, hvordan vi danskere, unge som gamle, kan få rørt os mere. Vi vil meget gerne benytte forespørgslen i dag til at opfordre indenrigs- og sundhedsministeren til at invitere alle partier til indledende drøftelser om, hvordan vi kan gøre det endnu bedre, når det gælder